

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

contacts

ÎMPROSPĂTAREA PERSPECTIVEI

Ceea ce contează
pentru Iisus

Ideea lui Dumnezeu despre perfecțiune

Completă, multilateral
dezvoltată, maturată

Găsește voia lui Dumnezeu

5 pași utili

NOTA EDITORULUI DE CE SUNT AICI?

Fie că ești adolescent, student, părintele unei familii în creștere, ai succes în profesia ta sau înaintezi în vârstă, îți vei pune la un moment dat întrebarea importantă: „Viața mea are vreo semnificație?”.

Prima oară când mi-am dat eu seama că am fost creat cu un scop de iubitorul meu Tată creștin, viața mea s-a schimbat cu 180°. Înainte eram un tânăr nechibzuit, care gândea: „Oricum, ce contează?” Apoi L-am găsit pe Iisus și mi-am dat seama că aș putea face ceva semnificativ în lume. La fel poți și tu.

Știind că Dumnezeu te iubește și că Iisus a murit pentru tine, chiar dacă simți că ai credință doar cât „un grăunte de muștar” (Matei 17:20), te pune pe calea unui început măreț. Poate reprezenta diferența între a te căzni să-ți modelezi destinul cu pumnii și a ști că nu ești niciodată singur, că Dumnezeu are un plan pentru tine și te va ajuta să-l îndeplinești.

Credeam că fiecare dintre noi are *un singur* destin în viață, *o singură* „chemare” pe care trebuie să o găsim și să o împlinim. Acum văd că

Dumnezeu ne poate ajuta să găsim scop și semnificație în toate etapele vieților noastre și oriunde ne-am afla – în casa noastră, la munca noastră, cu prietenii noștri și în comunitatea noastră. Poate chemarea ta este să fii un angajat cinstit, un patron corect, un profesor dedicat, un părinte și un îngrijitor iubitor, un voluntar activ – posibilitățile sunt infinite. Iar scopul tău se poate schimba cu timpul. Tot așa precum anotimpurile vieții se schimbă, și „misiunea” noastră se va schimba. Mulți oameni mărturisesc că după o viață profesională de succes, sau după ce și-au crescut familia, găsesc alte căi noi prin care să le slujească altora.

Iisus a spus că El a venit pentru ca noi să avem viață din belșug (Ioan 10:10). Adevărul biblic ne ghidează să ne aliniem viețile la planul lui Dumnezeu. Numărul din această lună al revistei conține câteva studii biblice în acest sens, cât și mărturii personale ale celor care și-au găsit un scop în viață prin credință și slujire. Avem încredere că aceste istorisiri vor fi o binecuvântare și pentru tine în călătoria ta.

HINENI

SAMEER SETHI

Anul trecut am fost pentru prima oară la patinoar cu prietenii. Nu știam la ce să mă aștept. Am început prin a mă ține de mantinelă. Timpul trecea și nu făcusem prea mult progres. Mă tot țineam de mantinelă de frică să nu cad.

Prietenii mă încurajau să patinez. În cele din urmă mi-am dat drumul și m-am pornit înainte. Spre surprinderea mea, puteam patina! Bineînțeles că am și căzut, dar m-am ridicat imediat și am patinat din nou. Libertatea pe care am simțit-o când mi-am dat drumul de mantinelă și am început pur și simplu să patinez a meritat cu totul. Am regretat că nu mi-am dat drumul mai repede.

Gândindu-mă la acea situație, am văzut asemănarea cu timpul când Dumnezeu m-a chemat în misiune creștină. Mă îngrijora necunoscutul. Îmi era frică de eșec. Sunt mulți factori necunoscuți când urmezi voia lui Dumnezeu în viața ta, însă prea multe gânduri m-au făcut să nu prognez în chemarea mea. Îi tot ceream semne lui Dumnezeu în loc să am încredere în ceea ce El îmi arătase deja.

Apoi am participat la o conferință misionară în Bangkok. În acele cinci zile am auzit mărturiile unor oameni care au răspuns afirmativ lui Dumnezeu fără să știe toate detaliile a ceea ce va urma. Văzând libertatea și bucuria acelor oameni m-a convins că nu voi găsi nici eu adevărata satisfacție dacă nu aș face ceea ce Dumnezeu m-a chemat să fac.

Ceva ce mi-a rămas în minte de la acea conferință a fost ideea să ne dăm *hineni* lui Dumnezeu. *Hineni* este cuvântul din ebraică pentru „iată-mă, aici sunt”. Vorbitorul a spus că vor fi consecințe când ne dăm *hineni* (când spunem „da”) lui Dumnezeu, dar vor fi consecințe și mai mari dacă ne reținem *hineni*, una dintre ele fiind să ratăm bucuria și satisfacția care vin din slujirea lui Dumnezeu și să facem ceea ce ne-a chemat El să facem.

Cu siguranță că a-l urma pe Dumnezeu este o provocare. Cu siguranță că sunt multe detalii pe care nu le cunoaștem. Însă dacă rămânem în zona noastră de confort nu ne va ajuta să ne atingem țelurile. Și dacă stăm prea mult vom sfârși prin a regreta și a ne întreba „dar dacă?”. Nu există bucurie mai mare și altă libertate decât să pășim în ceea ce ne-a chemat Dumnezeu să facem. Este o viață de aventură și de împlinire.

ÎMPLINEȘTE MENIREA PE CARE ȚI-A DAT-O DUMNEZEU

Biblia ne învață că Dumnezeu are un scop și un plan pentru viața fiecăruia dintre noi. „Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Iisus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele” (Efeseni 2:10). Iisus ne-a învățat că împlinirea menirii pe care ne-a dat-o Dumnezeu începe cu „a căuta mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui” iar apoi toate celelalte lucruri ni se vor adăuga pe deasupra (Matei 6:33). Dar cum vom înțelege și cum vom găsi menirea și voia lui Dumnezeu pentru viețile noastre?

Cea mai importantă decizie pe care o facem în viață este să-L acceptăm pe Iisus ca Domn și Mântuitor, deoarece aceasta determină poziția noastră eternă în relație cu Dumnezeu și cu împărăția Sa (Ioan 3:16-18). Când ne dăm viața lui Hristos începem o viață nouă cu un scop nou, o viziune nouă asupra lumii și priorități noi. Primim o identitate nouă ca fiu sau fiică a lui Dumnezeu (Ioan 1:12). Și ne confruntăm cu numeroase decizii zilnice când căutăm să ne trăim credința și să ne modelăm viețile după învățăturile din Cuvântul Său (Efeseni 4:20-24).

Iisus a conturat cele mai importante două porunci care ar trebui să ne ghideze viețile și deciziile: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Matei 22:37-39). Viețile și faptele noastre ar trebui să ilustreze iubirea Lui: „Ți s-a arătat, omule, ce este bine, și ce alta cere

Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeu-tău?” (Mica 6:8).

Noi, creștinii care ne străduim să-i facem pe plac Domnului, suntem chemați să ne centrăm viețile în jurul lui Dumnezeu și al Cuvântului Său, să umblăm în voia Sa și să împărțim dragostea și adevărul Său cu alții. Iisus a spus: „Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod, căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic” (Ioan 15:5). Dacă ne-am dat inimile și viețile lui Iisus, vom căuta ajutorul și călăuzirea Sa și îl vom slăvi și îi vom mulțumi pentru prezența Sa și darurile Sale bune în viețile noastre.

Scopul nostru în toate deciziile noastre ar fi să împlinim menirea lui Dumnezeu în

viețile noastre și să aducem slavă Lui. După cum a scris apostolul Pavel: „Să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu” (1 Corinteni 10:31). El este Cel pentru care trăim, iar El este Cel care ne ajută să împlinim voia Sa cea bună și menirea vieții noastre. „Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea” (Filipeni 2:13). Deci, când ne încredințăm căile Domnului, putem avea încredere că El va lucra în noi și prin noi să împlinim menirea Lui pentru noi. El a promis să ne călăuzească în deciziile noastre și să lucreze în interesul nostru (Psalmul 37:5).

Dacă ești conștient că cauți mai întâi împărăția lui Dumnezeu și să-ți aliniezi voia ta cu cea a Lui pentru viața ta, vei afla că El nu va da greș în a-ți călăuzi pașii și a te binecuvânta (Matei 6:33). Și când îl recunoști pe El în toate căile tale, îl glorifici pe El în viața ta și prin lucrurile bune pe care El le realizează prin tine (Proverbe 3:6). Chiar și atunci când lucrurile nu ies așa cum am sperat, sau trecem prin dezamăgiri, pierderi, tragedii sau provocări, putem avea încredere că Dumnezeu lucrează. El nu va da greș niciodată să își îplinească promisiunea de a face ca toate lucrurile să lucreze împreună spre bine pentru cei ce îl iubesc și au fost chemați conform scopului Său (Romani 8:28).

Dar ca să împlinim cu adevărat voia și scopul lui Dumnezeu, trebuie mai întâi să recunoaștem de unde ne vine adevărata tărie – din faptul că depindem de Domnul, care spune: „Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită” (2 Corinteni 12:9). Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsec plăcere Eu, zice Domnul” (Ieremia 9:23-24).

În calitate de ucenici ai lui Iisus, noi suntem chemați să împărțim iubirea Lui cu alții și să proclamăm credința noastră în Iisus ca fiind singura speranță pentru mântuire; și calea, adevărul și viața (Ioan 14:6). Putem mărturisi

credința noastră și împărți iubirea lui Dumnezeu cu alții chiar și atunci când ne simțim incapabili, știind că, așa cum a spus apostolul Pavel, „Pot totul în Hristos care mă întărește” (Filipeni 4:13).

Dacă crezi cu adevărat în ceva, vei vorbi despre acel lucru și vei dori să-l împărtășești altora, te vei mândri cu el! Dacă crezi în echipa ta sportivă preferată sau în partidul tău politic, vei vorbi despre ei. Dacă îți place și crezi în munca ta, vei vorbi despre asta. Dacă îl iubești și crezi în Iisus, vei vorbi despre El. După cum a spus Iisus: „Pentru că unde este comoră voastră, acolo va fi și inima voastră” (Matei 6:21).

Dar dacă te simți nesigur pe tine sau incapabil să împărtășești altora dragostea și adevărul lui Iisus, încurajează-te privind la primii ucenici ai bisericii primare. După ce autoritățile religioase le-au ordonat să nu-L mai proclame pe Iisus, ei s-au rugat cu disperare: „Dă, Doamne, putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala”. Ei și-au mărturisit slăbiciunea și temerile și au cerut ajutorul Domnului, iar El le-a răspuns: „Toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală” (Fapte 4:29-31).

Poate nu vei fi chemat să fii teolog, sau pastor, sau lider creștin, dar fiecare dintre noi putem să-L glorificăm pe Domnul împărtășind iubirea și adevărul Său cu alții și fiind un exemplu viu al credinței în fiecare aspect al vieții noastre. De fiecare dată când ne împărtășim credința sau dăm cuiva o broșură evanghelică,

ne împlinim chemarea de a fi ambasadori ai lui Hristos (2 Corinteni 5:20). Chiar și dacă spunem doar „Dumnezeu să te binecuvânteze”, le amintim oamenilor că Dumnezeu există și că El este suveran. Ori de câte ori oferim un cuvânt de încurajare, ajutam pe cineva în nevoie, arătăm simpatie celui stresat sau îngrijorat, oferim rugăciune sau ne dăruim altora, împlinim porunca Lui să ne iubim aproapele și să le slujim altora cu dragoste (Galateni 5:13-14).

Fiecare dintre noi am fost chemați să alergăm o cursă marcată special pentru noi de Domnul și trebuie să alergăm cu perseverență cursa dinaintea noastră, conștiincioși să-L urmăm pe Domnul oricum și oriunde ne cheamă. Singura modalitate prin care putem rezista este să alergăm și să terminăm cursa „uitându-ne țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Iisus”. Trebuie să ne ținem ochii ațintiți asupra Lui și să nu pierdem din vedere tot ce a îndurat El pentru mântuirea noastră „pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre” (Evrei 12:2-3).

Fii conștiincios să te străduiești să umbli după voia și scopul lui Dumnezeu pentru viața ta iar într-o zi îl vei auzi spunându-ți: „Bine, rob bun și credincios; intră în bucuria stăpânului tău!” (Matei 25:21). Dumnezeu să te binecuvânteze să continui să păstrezi credința, să alergi în cursă și să lupți lupta cea bună a credinței, cu ochii ațintiți asupra lui Iisus (Evrei 12:2).

ÎMPROSPĂTAREA PERSPECTIVEI

MARIE ALVERO

Când citesc din Biblie, ceea ce îmi atrage întotdeauna atenție sunt toate acele povești din Vechiul Testament care arată că Dumnezeu avea un plan mareț – Iosif, Estera, David, Avraam, Moise, Isaac, Noe și mulți alții. Citind vedem întreaga poveste, încercările, pierderile și testele, toate ajungând să capete sens la final.

Nu cred că viața mea seamănă cu cea a „marilor Bibliei”. Probabil că nici a ta. Nu văd o poveste dramatică în viața mea. Nu am fost vândută în sclavie sau căsătorită cu un rege. Majoritatea vieții mele a fost simplă și banală. Sunt o soție obișnuită și mamă a unor copii obișnuiți, într-o casă obișnuită, cu un venit obișnuit și fără rezultate care ar merita consemnate de cineva.

Lucrul acesta m-a făcut să mă întreb câteodată dacă, într-adevăr, îmi împlinesc scopul vieții mele. Oare mă aflu în voia lui Dumnezeu? Asta este ceea ce dorește El de la mine? Aduc roadele potrivite? Cum știu dacă sunt în voia Sa când nimic din ceea ce fac nu culminează cu ceva evident mareț?

M-a ajutat să privesc la aceste scripturi care vorbesc despre voia lui Dumnezeu.

„Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită” (Romani 12:2).

„Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Iisus, cu privire la voi” (1 Tesaloniceni 5:18).

„Ți s-a arătat, omule, ce este bine, și ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate,

să iubești mila și să umblî smerit cu Dumnezeu-tău?” (Mica 6:8).

„Dumnezeul păcii... să vă facă desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui și să lucrați în voi ce-i este plăcut, prin Iisus Hristos. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.” (Evrei 13:20-21).

Ceea ce îmi sare în ochi din aceste versete sunt vești foarte bune!

- Contează inima mea, nu realizările mele.

- Nu stă în puterea mea; trebuie să îl las pe Dumnezeu să îmi îndeplinească voia Sa în inima și în viața mea.

- Restul rezultă dintr-o inimă credincioasă.

Uneori trebuie să-mi împrăști perspectiva cu ceea ce contează pentru Dumnezeu. Trebuie să îmi setez inima să îl urmeze pe El. Sper ca aceste gânduri să îți fie și ție de ajutor.

AMY JOY MIZNARY

„MICUL” TRIANGLU

Nu pot să mă abțin să nu râd când aud pe cineva spunând: „Singurul instrument muzical la care cânt este triânglu”! De obicei oamenii o spun mai în glumă, ca să arate cât de puțin se pricep la muzică, însă în realitate poate fi destul de dificil de cântat la triânglu. Bineînțeles că nu este un talent cu care să te lauzi și este cu siguranță mai puțin folosit în muzică decât celelalte instrumente, însă are niște tonuri mai diferite și este de obicei folosit în momente importante legate de păstrarea ritmului.

Am descoperit lucrul acesta într-un mod amuzant atunci când piesa noastră a necesitat un triânglu în câteva momente potrivite. Deoarece toți muzicanții erau ocupați să cânte la instrumentele lor, am ales ajutorul fratelui cuiva

să lovească micul triânglu la momentul potrivit. Neconsiderând triânglul un instrument „real”, n-am crezut că ceva ar putea merge prost – de fapt, nici nu ne-a trecut prin minte.

Am exersat în mare parte fără triânglu fiindcă persoana respectivă era ocupată și fiindcă nu consideram partea lui considerabilă. Apoi, cu câteva zile înainte de concert, l-am chemat să exersăm de una-două ori. Atunci ne-am dat seama ce greșală mare am făcut.

Deși era dispus și cu intenții bune, acest băiat nu prea avea ureche muzicală și indiferent de câte ori i-am explicat și i-am desenat diagrame cu ce trebuia să facă, nu reușea să-și amintească sau să urmeze instrucțiunile noastre. El părea să aplice mereu scriptura care spune „Tot

ce găsește mâna ta să facă, fă cu toată puterea ta” (Eclesiastul 9:10). Dar, din nefericire, deoarece versetul nu include și „să faci cu acuratețe” el a considerat sincronizarea doar o sugestie și zdrăngănea entuziasmat din micul triangu metalic oricând simțea el să o facă.

După multe începuturi și opriri, am luat o pauză. Sincer, eram cu toții șocați de această întorsătură. Și deși doream să credem că noi vom fi stelele spectacolului, am început să ne dăm seama că acest mic instrument de percuție ar putea să umbrească (negativ) toate celelalte instrumente. În loc să fie un plus amuzant, trianguul a devenit un punct major și a devenit vital să avem acele mici „ding”-uri la momentele potrivite.

Am revenit la repetiții cu această înțelegere în centrul atenției noastre. Însă cel care cânta la triangu încă nu își înțelegea rolul. Indiferent cum îi explica dirijorul, ceilalți muzicanți și sora lui, care era rolul lui, el rămânea voios, dar paralel. Între refuzul de a accepta care era partea lui și eforturile noastre de a menține tempo-ul, nu îmi mai amintesc nimic din restul repetiției.

Ce îmi amintesc perfect sunt acele prime încercări ale noastre și lecția clară pe care am învățat-o: Trianguul, deși este mic, simplu și neimpresionant, era important. Toată bătaia de cap a pornit de la faptul că noi am presupus că nu este. Am crezut că dacă nu avea o parte prea lungă și glorioasă de interpretat atunci nu prea avea valoare.

Este o greșală să gândești că măreția sau dexteritatea necesară egalează importanța. Întotdeauna îndatoririle, oamenii și lucrurile mărunte țin lumea în mișcare. Trianguul nu este un instrument greu de cântat. Nu este nici foarte impresionant. De fapt, nici nu are părți prea complicate de interpretat și nu este foarte utilizat. Dar *este* important.

Deci, lucrurile mărunte contează, fie că acel lucru mic este un triangu, sau cel care cântă la triangu, un om de serviciu vesel sau un prieten casier, o educatoare amabilă sau un muncitor în construcții, sau oricine cu un rol nevăzut care nu ajunge subiect de știri, dar este pe veci apreciat de Dumnezeu-ul iubitor care vede tot. Acei oameni, acele munci, acele părți și roluri sunt importante pentru El! Și ar trebui să fie importante și pentru noi.

Lucruri mărețe se pot face cu o serie de lucruri mici puse laolaltă.

– *Vincent van Gogh*

Dacă nu poți face lucruri mărețe, fă lucruri mărunte într-un mod măreț.

– *Napoleon Hill*

Să fii conștiincios în lucrurile mici, căci în ele este puterea ta. – *Maica Tereza*

ÎMBRĂȚISEAZĂ CREDINȚA ÎN FIECARE ANOTIMP

G.L.ELLENS

„Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui” (Eclesiastul 3:1). Aceste cuvinte ne reamintesc că viața se desfășoară în sezoane, fiecare purtând propriile-i bucurii, provocări și oportunități de a ne încrede în Dumnezeu. Fie că suntem tineri și plini de vise, fie că navigăm prin presiunile vârstei de mijloc sau ne adaptăm ritmului mai lent al ultimilor ani, Dumnezeu lucrează – ne remodelează prioritățile, chemările și relațiile ca să se potrivească planului Său perfect.

Cu ani în urmă, pe când creșteam cinci copii mici cu vârste între unu și șapte ani, zilele mele erau ocupate de la răsărit până la apus. Îmi amintesc că mă rugam în grabă, între turele de rufe și pregătitul mâncării. Viața părea o continuă reprezentație de jonglerie și totuși în acea perioadă am simțit prezența lui Dumnezeu în mijlocul agitației. El m-a întărit, m-a călăuzit și mi-a dat un scop până și în cele mai mărunte îndatoriri.

După ce copiii au crescut, ne-am mutat cu familia în Thailanda, unde am predat engleza

la Academia Regală Militară Thaiandeză în timp ce copiii mei mergeau la liceu. Trebuia să merg un drum lung cu autobuzul, dar atunci am avut timp să citesc și să meditez asupra Cuvântului lui Dumnezeu, lucru pentru care am fost foarte recunoscătoare.

Acum sunt într-un alt anotimp al vieții – acela când cuibul s-a golit deoarece copiii au părăsit căminul părintesc, s-au dus la facultate și s-au căsătorit – acum am aflat că mi s-a schimbat din nou chemarea. Nu mai trebuie să

schimbă, caracterul lui Dumnezeu rămâne același. Evrei 13:8 spune: „Iisus Hristos este același ieri și azi și în veci”. Când ni se schimbă rolul și identitatea noastră pare nesigură putem să avem mereu încredere în dragostea Sa stabilă.

Să îmbrățișăm credința în fiecare anotimp al vieții înseamnă să avem încredere că Dumnezeu continuă să lucreze chiar dacă zilele noastre par diferite. El nu este surprins de trupurile noastre care îmbătrânesc, de energia care ne încetinește sau ne alterează planurile. El vede imaginea de ansamblu și ne călăuzește cu iubire, pas cu pas.

Uneori, să îmbrățișăm un anotimp nou înseamnă să pășim în ceva nefamiliar. Cu câțiva ani în urmă un prieten drag m-a invitat să conduc un mic studiu biblic. M-am simțit necalificată și nesigură, dar am simțit că Domnul mă înghiontește să accept. Dar aceea simplă dovadă de ascultare a deschis uși la care nici nu mă așteptam, să le vorbesc încurajator altora, iar eu să cresc în credință.

Dumnezeu nu risipește niciun anotimp din viețile noastre. Poate că ceea ce avem de oferit se schimbă, dar faptul că am răspuns cu „da” este încă important. Fie că îi învățăm pe alții, ne rugăm, îi ascultăm sau îi slujim, putem fi siguri că ascultarea noastră produce efecte eterne.

În cele din urmă, faptul că îmbrățișăm planul lui Dumnezeu în fiecare anotimp al vieților noastre înseamnă să trăim cu mâinile deschise. Trebuie să fim dispuși să lăsăm ce era în urmă și să îmbrățișăm ce este înainte. Înseamnă să te întrebi zilnic: „Doamne, ce mă inviți să faci azi?” și să-L urmezi, chiar și atunci când drumul pare nefamiliar.

Fiecare anotimp – fie plin de activități sau marcat de odihnă – este o invitație divină să umblăm aproape de Iisus. Rolurile noastre s-ar putea să se schimbe, însă dragostea Lui nu se schimbă niciodată. Și dacă avem încredere în El, ne găsim scopul, pacea și bucuria – indiferent de anotimpul vieții în care suntem.

alerg după
copilași sau
să predau. În
schimb, Dumnezeu
m-a invitat să petrec
timp mai profund cu El, ceea ce
mă ajută să consiliesc tineri și să îi îndrept către
El. La început m-am chinuit cu aceste schimbări.
Îmi lipseau entuziasmul și agitația rolurilor
mele precedente. Însă cu timpul am înțeles
că, tot așa cum situația mea s-a schimbat și
felul în care doresc Dumnezeu să mă folosească
s-a schimbat.

Deși abilitățile și circumstanțele noastre se

ÎN TIMP CE CĂLĂTOREȘTI

JOSEPHINE KIND

Am călătorit destul cu trenul, cu autobuzul și cu alte mijloace de transport. Mi-a plăcut întotdeauna, fiindcă îmi dădea șansa să citesc, să reflectez și să scriu. De asemenea, să privesc frumusețea creației lui Dumnezeu. Nu trebuia să mă preocup decât să cobor la stația potrivită. În restul timpului am scris articole sau capitole din cartea mea, am făcut cercetări, m-am rugat pentru oameni sau le-am scris mesaje.

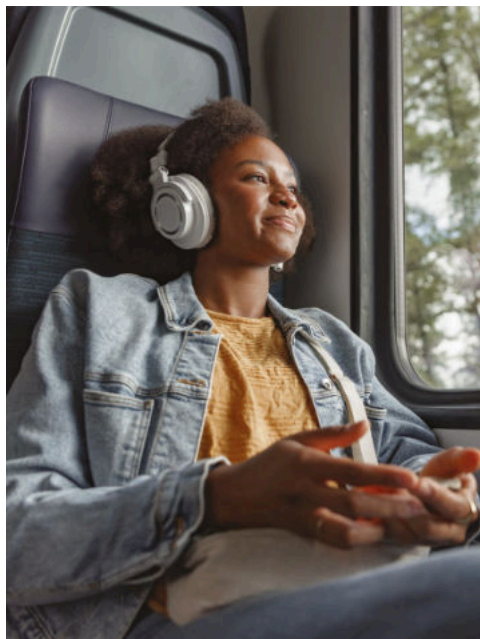
În mijloacele de transport în comun mă uitam la studenți, turiști și la oamenii care mergeau la lucru. Era ușor de observat care erau navetiștii; ei își știau drumul pe de rost și nimic nu era nou pentru ei, iar mulți profitau de timp să tragă un pui de somn. Turiștii aveau aparate de fotografiat în mână. Studenții, dacă erau treji, le plăcea să vorbească sau erau ocupați să studieze. Părinții care călătoreau cu bebelușii sau copilașii lor, erau ocupați să se asigure că nu îi deranjează pe ceilalți. Ei se bucurau când îi ajutam să-i distreze pe micuți. Un lucru este sigur, Iisus iubește această imagine colorată și variată a umanității călătorind prin viață. Iar El mă îmboldește să-i iubesc și eu.

Uneori conversez cu tovarășii mei de călătorie, uneori cu discuții mărunte, alteori mai profunde. Odată, într-o stație de autobuz, am vorbit cu un tânăr care se vedea clar că se lupta cu ceva dependență, ceea ce a și recunoscut în decursul conversației noastre. Pentru moment am simțit de parcă era fiul meu, având nevoie de încurajare și de prietenie. Am făcut schimb de numere de telefon și doar câteva minute mai târziu după ce ne-am despărțit m-a sunat spunându-mi: „Vroiam doar să verific dacă erai reală sau doar halucinația mea. Pușini oameni își iau timp să asculte și să arate dragoste unui

străin”.

Am multe ocazii să ajut oamenii când au nevoie de direcționare, ajutor cu bagajele sau un simplu zâmbet. Odată i-am împrumutat telefonul unei femei. Trebuia să se coordoneze cu fiica ei să vină după ea, dar i se terminase bateria de la telefon și s-a panicat, căci era obosită după lunga călătorie. După ce a rezolvat cu fata ei, am luat prânzul împreună și ne-am simțit de parcă ne știam de mult timp.

Știu că unor oameni nu le place să călătorească cu mijloacele de transport în comun, așa că sper ca aceste gânduri să te bucure și să te inspire atunci când vei călători!

CHEMAREA NOASTRĂ

CHRISTIAN SERGEI

În calitate de ucenici ai lui Iisus, noi nu suntem din această lume (Ioan 15:19). Chemarea noastră este „să fim asemenea chipului Fiului Său” (Romani 8:29), „transformați prin înnoirea minții noastre” (Romani 12:2) și „îmbrăcați în Domnul Iisus Hristos” (Romani 13:14), încât natura divină devine propria noastră natură. „Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea” (Filipeni 2:13). Suntem morți față de viața noastră veche și renăscuți în viața nouă. Suntem copiii născuți din nou ai lui Dumnezeu, adoptați, moștenitori ai împărăției. Dumnezeu – Tatăl, Iisus și Duhul Sfânt – locuiesc în inimile noastre! [[Vezi Romani 6:6; Ioan 1:12; 2 Corinteni 5:17; Romani 8:17.]]

Suntem, de asemenea, chemați să ajutăm la salvarea sufletelor din întuneric și să le deschidem ochii spirituali către adevăr, ca să cunoască și ei marea dragoste și iertare a lui Dumnezeu și adevărata libertate spirituală.

Iisus ne vede pe fiecare dintre noi. Fiecare a fost creat și este iubit de Tatăl nostru ceresc, cel care face ca soarele Său să răsară și peste cei buni cât și peste cei răi (Matei 5:45). El și-a trimis Fiul pentru toți oamenii; toți sunt iubiți.

Noi am fost născuți din nou prin har și împărtășim scopul Său, chiar și asta: „Domnul M-a uns ...să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia și prinșilor de război izbăvirea” (Isaia 61:1).

Care sunt acești robi (captivi)? Poate să-i includă pe cei prinși în întuneric? Nu trebuie să trecem cu vederea sau să minimizăm răul pe care unii îl săvârșesc, însă în calitate de copii ai lui Dumnezeu, noi suntem însărcinați să ne preocupăm de cei pierduți, indiferent de cine sunt sau de ce au făcut, cu evanghelia harului. „Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii” (Tit 2:11). „Eu n-am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea” (Ioan 12:47).

Regele nostru ne are aici să fim pacificatorii Lui. Să nu ne lăsăm distrași sau prinși în treburile acestei lumi, ci să ne gândim „la lucrurile de sus” (Coloseni 3:2). „Acum sunteți lumină în Domnul. Umblați deci ca niște copii ai luminii” (Efeseni 5:8).

„Norodul care zăcea în întuneric a văzut o mare lumină; și peste cei ce zăceau în ținutul și în umbra morții a răsărit lumina” (Matei 4:16).

IDEEA LUI DUMNEZEU DESPRE PERFECȚIUNE

SIMON BISHOP

Recent m-am gândit la procesul de maturizare și doresc să vă împărtășesc câteva dintre gândurile mele.

Iisus a spus: „Voi fiți, dar, desăvârșiți (perfecti), după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit (perfect)” (Matei 5:48). Întotdeauna mi s-a părut uluitor căci referitor la mine, chiar și în cele mai bune momente ale mele, nu m-am considerat nici pe departe perfect și nu am văzut pe nimeni să fie perfect. Termenul „perfect” folosit în multe traduceri ale Bibliei vine de la cuvântul grecesc *teleios*, care are următoarele definiții: (a) complet în toate aspectele, (b) crescut complet, maturizat complet. Deci, un alt fel prin care s-ar putea defini „perfect” este ceva complet, multilateral dezvoltat, maturat.

Iată aici câteva alte versete în care s-a folosit „perfect” pentru a descrie oameni:

„Toți greșim în multe feluri. Dacă nu greșește cineva în vorbire este un om desăvârșit (perfect) și poate să-și țină în frâu tot trupul” (Iacov 3:2). Iacov continuă prin a spune că un om matur este cel care a învățat să-și controleze vorbele.

„Dacă vrei să fii desăvârșit, i-a zis Iisus, du-te de vinde ce ai, dă la săraci și vei avea o comoară în cer! Apoi vino și urmează-Mă” (Matei 19:21). Ceea ce îi spunea aici Iisus celui cu care vorbea era că trebuie să prioritizeze slujirea Lui față de bogățiile sale lumești.

Deși Biblia asemuiește începuturile relației noastre cu Dumnezeu cu o renaștere spirituală, sau a fi născut din nou, există multe versete care arată că, odată ce venim la Hristos, ar trebui să ne punem ca prioritate să ne maturizăm, să devenim asemenea lui Iisus. Pavel i-a spus tânărului său protejat, Timotei: „Fugi de poftele tinereții și urmărește neprihănirea, credința,

dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată” (2 Timotei 2:22). Și a mai spus: „Fraților, nu fiți copii la minte; ci la răutate fiți prunci; iar la minte fiți oameni mari” (1 Corinteni 14:20).

Când Iisus a spus că trebuie să fim perfecți tocmai vorbise despre iubirea dușmanilor, să nu îi tratăm rău pe oameni pe baza părerilor noastre despre ei, ci să fim buni cu toți oamenii. Asta este o dovadă de maturitate.

Ca să le rezumăm pe toate, se pare că ideea lui Dumnezeu despre perfecțiune în ceea ce ne privește pe noi, copiii Săi, este să învățăm să fim iubitori, răbdători, înțelegători, maturi în vorbire și în gândire, preocupați de nevoile altora și, mai presus de toate, să trăim în așa fel încât să manifestăm dragostea lui Iisus pentru ceilalți.

Mă rog ca fiecare dintre noi să continue să urmeze lumina lui Dumnezeu în calea vieții noastre, până când vom ajunge să-L vedem față în față.

GĂSEȘTE VOIA LUI DUMNEZEU

5 pași prin care să descoperi
planul Lui pentru viața ta

LILIA POTTERS

Un text devoțional pe care l-am citit recent explica principiul că cel mai important lucru de care să ținem cont când luăm decizii este să avem planurile noastre în concordanță cu voia lui Dumnezeu. Dar cum putem găsi voia lui Dumnezeu pentru viețile noastre? Iată aici cinci pași care te-ar putea ajuta:

1. Supune-te voinței lui Dumnezeu. Începe prin a determina dacă ceea ce îți dorești tu cel mai mult este în voia lui Dumnezeu pentru viața ta. Să ai încredere că planul Lui reprezintă ce este cel mai bine pentru tine și pentru cei afectați de deciziile tale. Această supunere este fundamentală ca să găsești călăuzirea Lui.

„Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările” (Proverbe 3:5-6).

2. Fă-ți timp să te rogi. Rugăciunea te ajută să-ți liniștești mintea și inima înaintea Domnului și să recunoști că ai nevoie de călăuzirea Lui. Când îl cauți cu smerenie în rugăciune, te pune în starea de spirit să auzi sfatul Lui.

„Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată” (Iacov 1:5).

3. Citește Biblia. Cuvântul lui Dumnezeu îți va clarifica planul Său pentru viața ta. Cere-i să te călăuzească către pasajele care îți vor lumina calea și îți vor confirma direcția în care El dorește ca tu să mergi.

„Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea” (Psalmul 119:105)

4. Vorbește cu alții. Caută sfatul unor oameni de încredere și maturi spiritual. Dacă le împărtășești situația ta, ei îți pot aduce o perspectivă nouă, iar înțelepciunea lor te poate ajuta să distingi planul lui Dumnezeu.

„Planurile nu izbutesc când lipsește o adunare care să chibzuiască, dar izbutesc când sunt mulți sfetnici” (Proverbe 15:22).

5. Ia în considerare circumstanțele tale. Dumnezeu vorbește adesea prin circumstanțele noastre, prin ușile deschide și închise prin care ne călăuzește. Fii atent la ocaziile sau la obstacolele din jurul tău și care ar putea să te îndrepte către voia Lui.

„Știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său” (Romani 8:28).

Luarea deciziilor poate fi o provocare, dar când ne predăm dorințele personale și căutăm cu adevărat voia Sa, putem avea încredere în călăuzirea Sa și în deznodământ. Gândurile lui Dumnezeu referitor la noi sunt întotdeauna bune, iar planurile Lui sunt pentru binele nostru final. „Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde” (Ieremia 29:11).

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

STABILEȘTE PRIORITĂȚI

Vei descoperi în viață că mereu sunt mai multe de făcut decât poți realist să faci. Va fi întotdeauna câte ceva ce nu vei apuca să faci și va fi întotdeauna ceva ce vei fi dorit să faci. Ca să eviți stresul pentru lucrurile pe care nu apuci să le faci imediat, punctul de pornire este să te asiguri că ți-ai stabilit bine prioritățile, să ai încredințarea că te concentrezi asupra lucrurilor mai importante – lucrurile care vor aduce roade de durată (Ioan 15:16).

Primul pas în a-ți determina prioritățile este să vii la Mine în rugăciune; adu-ți toate preocupările, întrebările și îngrijorările la Mine și cere-Mi să te conduc și să te călăuzesc (1 Petru 5:7). Ți-am promis pacea Mea – o pace care nu

este ca cea a lumii (Ioan 14:27), sau că ți-ai împlinit țelurile sau că ți-ai bifat lista. Pacea Mea îți va călăuzi inima și mintea (Filipeni 4:7).

Când Eu am umblat pe pământ, am avut mereu presiunea oamenilor și a nevoilor lor și totuși am petrecut timp în rugăciune, uneori chiar toată noaptea, căutând voia și călăuzirea Tatălui Meu. Când ți se pare că te copleșește presiunea a toate câte trebuie să faci, vino la Mine cu poverile tale și pune-le înaintea Mea, iar Eu îți voi da odihna, călăuzirea și pacea de care ai nevoie în fiecare zi. Amintește-ți că jugul Meu este mai bun și sarcina Mea este mai ușoară (Matei 11:28-30).